

[Bjørn Elmquist]

er der så ikke en risiko for, at private vagtværn vokser op, sådan at de, der har råd til det, beskytter sig, ikke bare mod den økonomiske kriminalitet i form af tyverier og sådan noget, men at man også i forbindelse med større private arrangementer får private vagtværn ud med schæferhunde og knipler? Det synes jeg da ville være en meget uheldig vej at betræde, såfremt man må se i øjnene, at vor politimæssige dækning ikke er tilstrækkelig.

Og endelig en sidste flaskehals måske: hvordan ligger det med afsoningen? Er der problemer med for domfældte at komme i gang med afsoningen? Har de måske en mulighed for, hvis de ønsker det, at udskyde denne afsoning? Det var et par af de spørgsmål, jeg kunne tænke mig at stille ministeren.

Dohrmann (FP):

De fleste ordførere har på udmærket vis talt om, hvorledes man skulle bekæmpe den fysiske vold her i samfundet. Derimod skal jeg ikke lægge skjul på, at det skuffer mig en hel del, at næsten samtlige ordførere har undladt at omtale den vold, som samfundet udøver over for den enkelte borger. Jeg mener, at der i de seneste år også på dette område har været en stigende tendens til, at privatpersoner er kommet i klemme i hele systemet.

Vi har nogle byggesager, hvor folk f. eks. har søgt om byggetilladelse og har fået den. Bagefter er man så fra myndighedernes side kommet og har nægtet adgangsveje o. lign. Den slags ting kalder jeg også vold.

Vi har også eksempler på, at børn uretmæssigt er blevet fjernet fra deres forældre, uden at der har været nogen som helst grund til det. Det er også vold. Og selv om den fysiske vold er meget alvorlig og det absolut er berettiget, at man diskuterer den her i folketinget, synes jeg også, at disse ting kommer ind herunder, og når forespørgslen nu er stillet om volden i samfundet og om, hvilke initiativer ministeren vil tage, så håber jeg da, at han i sin afsluttende runde også vil omtale den slags voldssager.

Til sidst skal jeg så bare sige, at det er da prisværdigt, at nogen rejser sådan en debat her i folketinget, men når man så starter med at stille et dagsordensforslag, hvori man tager ministerens redegørelse til efterretning,

hvad var formålet så egentlig med debatten? Det, der er kommet frem her i dag, er jo ikke mere, end man kan læse om hver eneste dag i avisen. Det er almindelige meninger. Så bare at tage ministerens redegørelse til efterretning er faktisk det samme som at gå ind og læse aviserne fra i går.

Justitsministeren (Henning Rasmussen):

Jeg vil gerne starte med at sige, at jeg har til hensigt at holde mig til det, der er på dagsordenen i dag.

Jeg vil sige til hr. Bjørn Elmquist, at det, der er under overvejelse i øjeblikket, det, der er udvalgsarbejde i gang om, er at fremskaffe generelt set et betydelig bedre kriminalstatistisk materiale, end vi har i øjeblikket, og der er derfor nedsat et udvalg, hvori der sidder repræsentanter for de grupper uden for Danmarks Statistik, altså justitsministeriet og andre, som nødvendigvis må være med, hvis man skal lave et nyt statistikgrundlag, men selvfølgelig er der også teknikere fra Danmarks Statistik. Dette udvalg er ikke færdig med sit arbejde, men det er altså et, om man så må sige, rent statistisk-teknisk arbejde, der gøres for at tilvejebringe grundlaget for en bedre statistik.

Så kommer på et eller andet tidspunkt de konkrete resultater ud af den bedre statistik, og så kommer vurderingen af de statistiske oplysninger som det efterfølgende resultat. Jeg kan ikke sige andet om det i øjeblikket. Det, der foregår, er et rent forberedende arbejde til en bedre kriminalstatistik. Det har givet sig visse udslag allerede på nuværende tidspunkt, men der er altså behov for yderligere resultater.

Jeg er da enig med hr. Bjørn Elmquist i, at det ville være beklageligt, hvis den nuværende utryghed fører til, at der vokser private, lidt vildtvoksende vagtværn op. Det er nu ikke mit indtryk, at det er et større problem. Det er ikke mit indtryk, at der er sket en sådan opdukken, at det kan give principielle problemer med hensyn til, hvem der har ansvaret for, at der er ro og orden i samfundet.

Derimod må jeg medgive hr. Bjørn Elmquist, at der er ventetid med hensyn til afsoning af idømte straffe, både når det drejer sig om hæftestrafte, og når det drejer sig om alvorligere straffe, og det er et problem, hvis løsning overvejes i øjeblikket. Jeg har foreløbig givet en redegørelse for det i finansudval-